

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. | Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. | Egy óra . 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Pfann-féle ház, 21. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéríki közleményeket a kiadóhivatal
mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Vértanuk küldöttsége.

Szeged, május 30.

Szép dolog is az a testvériség, a jó egyetértés, a barátság, a bizalom a különféle nemzetiségek között. És mi magyarok bizonyára mindent elkövetünk, hogy a barátság és a bizalom teljes mértékben érvényesüljön. Nem keressük az ellentéteket, inkább elsimítjuk azokat, ahol lehet, amint illik az erősebbhez, és valljuk azt az elvet, hogy a nemzetiség nem tesz különbséget a jó hazafi gondolkodásában és érzelmeiben, hanem csak azoknál tesz különbséget, akik itt ennek az országnak áldott földjén jó oláh, jó szerb, vagy jó német hazafiak akarnak lenni és nem magyarok.

Mert ilyenek is vannak még mindig fölös számmal és hogy vannak, abban nagy a része a kormányzatnak, mely a helyett, hogy gyöngéd volna, gyöngének mutatja magát és a helyett, hogy kiméletes volna a nemzetiségek iránt, tulajdonkép a magyar nemzeti állam tekintélyét és jogát adja föl könnyelműen.

Annál nagyobb és végzetesebb ez a hiba, mert a magyar állam tekintélyének és jogainak komoly érvényesítése a legtöbb esetben nem is a nemzetiségeknél találkozik visszautasítással és ellenszenvvel, hanem a vezetőknél vagy mondjuk találóbban: az izgatónál, akik a maguk befolyását alapítják arra, hogy egy félrevezetett tömeget izgalomban tartanak, feketére festve előtte az államhatalomnak legjobb szándéku és legjogosultabb intézkedéseit is.

Arra kellene irányulni a nemzeti-ségi politikának, hogy a harczó vezérek lábai alól vonják el a talajt azoknak a tömegeknek fölvilágosítása által, melyek kész eszközei a gonosz szerepet játszó, izgága „martir” uraknak minden alkalommal, ha tüntetni kell a magyar állameszme ellen és ha panaszkodni, jajgatni kell a nemzetiségek elnyomatása miatt, mely csak a rosszhiszemű vezetők képzeletében létezik, vagy ott sem, mert hiszen épen ők tudják legjobban, mily alaptalanul lármáznak és izgatnak.

Erős, szembeszökő bizonyossága ennek az a fölvonulás, melyet most rendeztek a magyarországi románok Bécsben, tehát nem a magyar király, hanem az osztrák császár trónja elé akarván vinni egy terjedelmes emlékiratot az ő, állítólag rettenetes helyzetükről és végtelen szenvedéseikről, elnyomatásukról, üldöztetésükről, védelmet, pártfogást kérve Bécsben, ahova,

azt hiszik, el nem ér a magyar kormányzat fölvilágosító szavának igazsága.

Kétszázötven tagunak volt tervezve ez a román küldöttségi hadjárat, de az élő és még egy bécsi utazásnak fáradalmait, talán a Ronacher-orfeum vegyes mulatságait is jókedvvel, vígan elbíró „vértanuk” nem gyülekeztek be teljes számmal, bizonyosan mert a küldöttség népies tagjai kevésbé vannak meggyőződve arról, hogy a trón számolya előtt kellene elnyomtatásról, miről siránkoznok.

Persze annál teljesebb számmal vonultak be a küldöttség és az egész mozgalom látható vezérei, negyven pap, negyven tanító, aztán ügyvédek, orvosok stb., szóval az intelligentia, amelyik tudhatná, ha akarná, hogy a gyűjtőgatók azok, akik tüzet kiabálnak és hogy a magyar király nem a bécsi burgban lakik.

De hisz épen a küldöttség ilyen összealkotása mutatja mennyire igaz az, hogy nem az oláh nép elégedetlen a magyarokkal, hanem hogy beleerőszakolják magukat és másokat a kesergésbe azok, akik abból élnek, ha a nép elégedetlen és csak úgy tudják magukat észrevétni és megjutalmaztatni, ha az „eltiport” nemzetiség kardját kötik föl.

Bécsben bizonyos tüntetéssel fogadták a nagy oláh deputációt, de természetesen csak azok a körök, melyeknek vezetői rokon lelkek a bevonuló vezérekkel. A legvadabb bécsi antiszemita azok, akik testvéri kezét nyujtanak az igazságért zörgető román oszlopos férfiaknak, mert azt hiszik, hogy ebből a sérelmi fölvonulásból valami takaros botrányt lehet kihozni.

Minden valószínűség szerint azonban el kell maradnia a várva várt botránynak azon egyszerű okból, mert a román küldöttek a hirhedt Lueger és Schneider bécsi képviselők keblén tul valóssággal csak az orfeumba jutottak még el s nem jobb körökbe, legkevésbé pedig a királyi fogadó terembe, ahova egyenesen megtagadták tőlük a bebocsátást Bécsben.

Budapestben talán megnyílik az oláh küldöttség előtt a trónterem és legjobb is lesz, ha megnyílik. Hadd mondják el a jó urak az ő vélt sérelmeiket szabadon, tartózkodás nélkül. Jobb az, mintha megvonják tőlük a panaszkodás alkalmát és ha ezzel még szentebb vértanukká avatják a meg nem hallgatott apostolokat. Hiszen épen ezt akarják tán a derék urak, azért

nem kopogtattak mindjárt a budai várban. Onnét nekik még az üdvösség sem kellene.

Keleti Károly meghalt. Mint lapunk zárta kor értesülünk, Keleti Károly, az orsz. statisztikai hivatal főnöke az elmúlt éjjel 1 órakor meghalt. Keleti Károly két hét óta volt beteg; tüdőgyulladásban szenvedett. A boldogult, kinek halála bizonyára általános részvétet fog kelteni, 79 évet élt.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

— május 30.

Ülés kezdete 10¹/₄ órakor.

Elnök: Bokross Elek.

Jegyzők: Széll Akos, Molnár Antal, Eszterházy Kálmán gr.

A kormány részéről jelen vannak: gr. Szapáry Gyula, gr. Csáky Albin, Josipovich Imre.

Elnök bemutatja a kérvényeket s felhatalmazást kér, hogy a Királyi Pál halálával megüresedett csáktornyai kerületben az új választás iránt intézkedhessék.

Napirenden: a vallás- és közoktatásügyi tárcza költségvetésének tárgyalása.

Veres József az elkeresztelési rendelet fönntartása mellett nyilatkozik. Az 1868. 53. törvényzik így, ahogy van, legjobban felel meg a szabadság követelményének. Ha olyan módosítást találhatunk ki, mely mind a két oldalon biztosítja a szülők szabad elhatározását, akkor a protestánsok szívesen elfogadják azt, mert hisz a protestánsoknak alapelvük a teljes szabadság. De ez lehetetlen; mert legjobban bizonyítja Hock beszéde, hogy a kath. papság minden módosításnál hiteltelvi akadályokat fog látni s a magyar állam vagy kénytelen olyan törvényt hozni, mely ellen a kath. papság hiteltelvi aggodalmakkal áll elő, vagy kénytelen a kath. álláspontra helyezkedni, ami ismét nem tehető a más felekezetek sérelme nélkül, ez pedig nem szabad a magyar államnak. A jelenleg érvényben levő törvény tehát fönntartandó.

Ha az állam határozottan kimondja akaratát, a róm. kath. egyház majd keres módot, hogy az állami akaratához hitelveinek sérelme nélkül alkalmazkodjék. Ezt a kérdést tehát nem lehet megoldani, hanem ketté kell vágni. Nagy Frigyes király a boroszlói püspökkel egyetértve elhatározta, hogy a vegyes házasságból származott gyermekek szülők vallását kövessék nem szerint. Róma akkor körülbelül azt izenté, amit ma: tolesari posse, sed non apporobari. Csatlakozik Irányi javaslatához.

Hock János néhány helyreigazító szót akar mondani, részben személyes kérdésben. Ő nem veszi rossz néven, ha egy pap dogmatikus álláspontra helyezkedik. A szabadságot akarják a legteljesebb mértékben s akkor a szabadság úgy nyilatkozik, hogy volt egy képviselő, aki közbekiáltta: Akasztatok föl a katolikusokat. (Thaly: Nem úgy mondtam, nem azt értettem.) Ő nem tulajdonít több fontosságot a közbeszólásnak, mint a képviselő ur, s nem is irtózik tőle, mert a katolikusok mégis többségben vannak. Veres hangsúlyozta az egyenjogúságot s mégis csak a bevett vallásfelekezetteknek adja meg a szabadságot.

KALAP-ÜZLET.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy **Széchenyi-tér Jernei-félc házban** (Ifj. Rieger Mihály ur fűszerkereskedése mellett, a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

KALAP-RAKTÁRT

nyitottam.

Czilinderek vasalása és kalapjavítások gyorsan és pontosan, a legutányosabb árak mellett eszközöltetnek,

A n. é. közönség becses pártfogásáért esedezik

kiváló tisztelettel

Németh Ferencz,

kalapos.

394-3-2

Keil Alajos-féle

Padlózat-fénymáz

(Glasur)

legkitünőbb mázólo-szer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr. 189-10-10

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr., mindenkor kapható:

Beregi Lajosnál

Szegeden.

Magyar királyi államvasutak.

69,621/92. szám.

Hirdetmény.

A magy. kir. államvasutaknak Szombathely állomásán létező mozdony-szerelő műhelyépület kibővítésének létesítéséhez szükséges összes munkák biztosítására ezennel nyilvános ajánlati tárgyalás hirdettetik.

A tervek, a költségvetés és az egységár jegyzéki minta, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek a magy. kir. államvasutak magasépitményi ügyosztályában (Andrássy-ut 73., III. em. 39. ajtó) a hivatalos órák alatt hétköznapokon d. e. 8 órától d. u. 2 óráig, vasár- és ünnepnapokon d. e. 9 órától déli 12 óráig megtekinthetők.

A munkák tárgyában teendő ajánlatok legkésőbb 1892. év május hó 31-én déli 12 óráig nyújtandók be alulírt igazgatóság jogügyi osztályánál (Andrássy-ut 75. sz. II. emelet 18. ajtó.)

Minden ajánlat ivenként 50 kros bélyeggel ellátva, lepecsételve és a következő fölrattal elátva nyújtandó be:

„Ajánlat a szombathelyi állomásán létező mozdony-szerelő műhely kibővítésére.“

Megjegyeztetik, hogy csak az összes munkákra vonatkozó ajánlatok vétetnek figyelembe.

Az ajánlatok benyújtását megelőző napon, azaz 1892. évi május hó 30-án déli 12 óráig 1200 azaz egyezerkettőszáz o. é. frt bánatpénz lesz a magy. kir. államvasutak központi főpénztáránál (Andrássy-ut 75. földszint) vagy készpénzben, vagy állami letételekre alkalmas értékpapirokban leteendő.

Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számítottak, de a névértéken fölül számításba nem vétetnek.

Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak tárgyalás alapjául.

Posta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek térti-vevény mellett adandók föl.

Budapest, 1892 május hóban.

Az igazgatóság.

(Utánnymot nem díjaztatik.)

Magyar királyi államvasutak.

8411/II. sz.

Budapest-dunajobbparti üzletvezetőség.

Pályázati hirdetmény.

A budapesti összekötő vasut 400 m. hosszú két vágányu Dunahidjának vasszerkezete szürke lenolaj festékekkel való bemázolására, ezennel nyilvános ajánlati tárgyalás hirdettetik.

Az ajánlatok alapjául szolgáló előszámítás, a munka végrehajtására vonatkozó feltételek és szerződési minta a magy. kir. áll.-vasutak Budapest-dunajobbparti üzletvezetőségénél (Budapest külső-kerpesi-ut I. emelet, a pályaföntartási osztályban) naponta reggeli 9 órától délután 1 óráig megtekinthetők s ugyanott az ajánlattételhez megkivántató ajánlati minta, előszámítás és szerződési minta 2 frt készpénz lefizetése mellett megszerezhetők.

A szóban levő mázólo munkára vonatkozó ajánlatok legkésőbb 1892. évi június hó 20-án déli 12 óráig nyújtandók be a magy. kir. államvasutak Budapest-dunajobbparti üzletvezetőség titkárságánál.

Az ajánlatok fölbélyegezve és lepecsételve a következő fölrással nyújtandók be:

„Ajánlat a budapesti összekötő vasut Dunahidjának vasszerkezetén eszközözendő mázólo munkára 8411/92. számhoz“

Bánatpénzzül 400, azaz négyszáz forint készpénzben vagy állami letételekre alkalmas értékpapírokban teendő le és pedig legkésőbb az ajánlati tárgyalást megelőző napon, vagyis folyó évi június hó 19-én déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak Budapest-dunajobbparti üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál.

Értékpapírok a letételt megelőző nap tőzsdei árfolyama szerint számítottak, de névértéken fölül semmi esetre. — Posta útján beküldendő ajánlatok és bánatpénz térti-vevény mellett adandók föl.

Budapesten, 1892. május hóban.

Az üzletvezetőség.

(Utánnymot nem díjaztatik.)

11,969/II. sz.

Budapest-dunajobbparti üzletvezetőség

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak északi főműhelyi telepén egy új iroda épület előállítására kivántatik, melynek biztosítása céljából ezennel nyilvános versenyt nyitunk.

Az iroda épületre vonatkozó rajzok, a szerződési tervezet, valamint az ajánlati költség-számításra vonatkozó űrlapok t. é. június 1-től kezdve a Budapest-dunajobbparti üzletvezetőségnek építési és pályaföntartási osztályában (kerpesi-ut nyugdíjintézeti bérház csoport II. sz. épület) a rendes hivatalos órákban megtekinthetők.

Az ajánlatok jogérvényes alakban bélyegzeten és lepecsételve „Ajánlat a főműhelyi telepen létesítendő iroda épület munkáira“ fölrással ellátva, 1892. június hó 10-ik napján déli 12 óráig a Budapest-dunajobbparti üzletvezetőség titkárságához beküldendők, vagy ott beadandók.

Bánatpénzzül 400 frt készpénzben, vagy állami letételekre is alkalmas értékpapírokban legkésőbb 1892. évi június hó 10-én d. e. 11 óráig a Budapest-dunajobbparti üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál leteendő.

A készpénz biztosítékok után kamat nem követelhető.

Az értékpapírok a budapesti, illetőleg bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett tízennégy napnál nem régebb utolsó napi árfolyam szerinti értékben, de a névértéket meg nem haladó értékben fogadtatnak el.

Azon ajánlatok, melyek nem a kellő időben érkeznek be, vagy melyeknél vakarások mutatkoznak, vagy melyekre nézve a kifizető bánatpénz le nem tétetett, figyelembe nem fognak vétetni.

Alulírott üzletvezetőség föntartja magának azon jogot, hogy a beérkezett ajánlatok között tekintet nélkül az árra és feltételekre szabadon választhasson.

Budapesten, 1892. évi május hóban.

Az üzletvezetőség.

(Utánnymot nem díjaztatik.)